

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 18 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, declarate de inculpatul

Trohin Igor Valeri, născut la 28 august 1992 în mun. Chișinău, locuitor al mun. Bălți, str. B. Glavan 13, ap. 523, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Bălți din 23 septembrie 2014, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f), 90 Cod penal, la 4 ani și 8 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>07.10.2015 – 18.12.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>19.01.2016 – 24.02.2016,</i>
	<i>27.05.2016 – 20.07.2016.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 18 decembrie 2015, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Trohin Igor a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 6 luni închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei stabilite conform sentinței Judecătorei Bălți din 23 septembrie 2014, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 18 decembrie 2015.

2. Instanța de fond a constatat că Trohin I., într-o zi nestabilă de organul de urmărire penală, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a substanțelor narcotice, exprimată în procurarea, transportarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari și fără scop de înstrăinare, a dobândit ilegal substanțe narcotice sub formă de marihuană, pe care o păstra și o transporta ilegal cu el pentru întrebuințare personală. La 06 august 2015, aproximativ orele 11.50, în timp ce se afla la iazul din str. Sportivă, mun. Bălți, lângă piscina "Cașalot", în văzul colaboratorilor de poliție, care l-au suspectat de întrebuințarea drogurilor, a aruncat la pământ un pachet din hârtie în care se afla substanță mărunțită, uscată, de culoare verde, care a fost ridicată în procesul cercetării la fața locului și sigilată cu sigiliul nr. 130 MAI RM.

Potrivit raportului de expertiză nr. 8631 din 07.09.2015, masa vegetală mărunțită, de culoare verde, cu miros specific ridicată de la inculpat este marihuană, în care a fost depistat componentul narcotic activ - tetrahydrocannabinol, prin urmare se atribuie la substanțe narcotice. Greutatea substanței narcotice marihuana este de 2,76 gr., prin urmare se atribuie la proporții mari.

Marihuana este inclusă în lista nr. 1 tabela nr. 1 „Substanțele narcotice și psihotrope ce nu se aplică în scopuri medicale”, aprobată prin Hotărârea Guvernului RM № 1088 din 05.10.2004 și lista ..cantitățile substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit,, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, declarând că la 06 august 2015 a găsit lângă iaz un pachet cu marihuană, iar înainte de a fi reținut de colaboratorii poliției a întrebuințat o parte din substanța narcotică.

Instanța a conchis că vinovăția inculpatului a fost dovedită integral prin cumulul de probe administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, exprimată prin procurarea, transportarea și păstrarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75, 85, 88 Cod penal, că infracțiunea comisă este una ușoară, că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, anterior a fost condamnat, iar infracțiunea a fost comisă în termenul de probă, concluzionând ca fiind echitabilă și rezonabilă numirea unei pedepse cu închisoarea.

3. Avocatul Iana Lichii a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Apelanta a invocat că în prezența circumstanțelor atenuate și a faptului că a fost comisă o infracțiune ușoară, instanța de fond urma să aplice prevederile art. 90 alin. (11) Cod penal.

Inculpatul a recunoscut integral vina și s-a căit, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Deși a comis infracțiunea în termenul de probă, nu a avut careva abateri și încălcări în termenul de 1 an și 1 lună, prin comportamentul său demonstrând că nu este periculos pentru societate și a conștientizat fapta comisă, antecedentul penal nefiind semnul principal la aprecierea gradului prejudiciabil real al persoanei inculpatului.

La aplicarea pedepsei, instanța de fond a omis faptul că la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul a executat 1 an și 1 lună din termenul stabilit prin sentința Judecătoria Bălți din 23 septembrie 2014, iar stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate va fi una echitabilă și corectă și va duce la reeducarea inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, conform art. 101 Cod de procedură penală, dând probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de fond, constatând ca fiind dovedită fapta comisă, a ținut cont de gravitatea infracțiunii, motivul acesteia, că inculpatul anterior a fost condamnat, săvârșind infracțiunea în termenul de probă, justificat stabilindu-i o pedeapsă legală și echitabilă faptelor comise, în conformitate cu prevederile art. 61, 75, 85 Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, corect concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă doar cu izolare de societate.

Argumentele apărării, invocate în susținerea aplicării art. 90 Cod penal, potrivit căror la momentul săvârșirii infracțiunii, inculpatul a executat 1 an și 1 lună și careva abateri și încălcări nu a avut, contravin art. 85 Cod penal, care prevede expres aplicarea pedepsei prin cumul dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune.

Prin urmare, lipsesc temeiuri de a considera pedeapsa stabilită inculpatului ca fiind una prea aspră.

5. La 03 martie 2016 și 06 aprilie 2016, inculpatul a declarat recursuri ordinare, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă nonprivativă de libertate.

Recurentul a invocat că se consideră nevinovat și nu recunoaște învinuirea înaintată, nefiind prezentate probe care să-i confirme vinovăția.

În instanță nu au fost audiați martorii Tcaciuc A. și Dascal A., prezenți la reținerea și percheziția sa, cauza penală fiind fabricată de către colaboratorul de poliție Dobrovolschii V., din dușmănie personală față de el.

Totodată, soția sa este însărcinată și are nevoie de ajutorul și susținerea lui

5.1. La 13 iulie 2016, inculpatul a declarat și un recurs ordinar suplimentar, în care, la fel, solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat.

Recurentul a indicat că nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, la judecarea cauzei, nefiind respectate principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces penal echitabil.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește. În corespundere cu art. 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 340 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărârea motivată se pronunță la fel public, în termen de până la 30 de zile. Copia de pe hotărârea motivată se înmânează participanților prezenți la ședința de judecată.

Sub acest aspect se atestă că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 februarie 2016, comunicând că decizia motivată va fi pronunțată la 16 martie 2016, fapt realizat la această dată și oră și consemnat în respectivul proces-verbal, inculpatul primind și o copie de pe decizia motivată, semnând o recipisă în acest sens (*f.d. 115*).

Deci, decizia atacată a fost pronunțată în condițiile legii la 16 martie 2016, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfârșitul zilei de 18 aprilie 2016.

Totodată, potrivit ștampilei de pe plic, recursul ordinar suplimentar a fost depus la oficiul poștal la 12 iulie 2016 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 13 iulie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege (*f.d. 142, 144, pct. 5.1. din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală, nu prevede repunerea în termen a recursului, nici o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar suplimentar din 13 iulie 2016, este depus peste termen, el urmează a fi declarat inadmisibil (*pct. 5.1. din decizie*).

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursurile din 03 martie 2016 și 06 aprilie 2016, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că aceste recursuri nu întrunesc condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al treilea rând, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursurile din 03 martie 2016 și 06 aprilie 2016, reproduse la pct. 5. din prezenta decizie, prin care pledează nevinovat, nu au fost invocate și în apel (*pct. 3. - 5. din decizie*).

Prin urmare, recursurile nominalizate în aspectul dat nu au niciun suport legal.

În al patrulea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare din 03 martie 2016 și 06 aprilie 2016, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 61, 75, 85 alin. (1) și (3), 90 alin. (10) Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2. și 4. din decizie*).

Mai mult, aceste recursuri, potrivit argumentelor invocate și reproduse în **pct. 5.** din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că au adoptat hotărâri care cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare din 03 martie 2016 și 06 aprilie 2016 sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursurile menționate sunt vădit neîntemeiate, ele urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 2), 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare din 03 martie 2016 și 06 aprilie 2016, declarate de inculpatul Trohin Igor Valeri împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 18 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Inadmisibilitatea recursului ordinar suplimentar din 13 iulie 2016, declarat de inculpatul Trohin Igor Valeri împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 18 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 februarie 2016, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco